

# הערל פרק שמיני יבמות

## עט.

### עין משפט נר מצוה

צו א טו"ע י"ד סימן  
של סיני 3:  
צח ב מ"י פ"י מהל'  
אסורי צלה הלכה  
כד ופ"י הלכה 1:  
צח ב מ"י פ"י מהל'  
ממרים הלכה 7:  
ק ד מ"י פ"י מהל'  
אסורי צלה הלכה כג  
כג:

### תורה אור השלם

1. ויקרא המלך  
לגבעונים ויאמר אליהם  
והגבעונים לא מבני  
ישראל הקוה כי אם  
מיתר האמרי ובני  
ישראל נשבעו להם  
ויקבש שאל להביתם  
בקבאתו לבני ישראל  
ויהודה: שמואל ב כא ב  
ויאמר דוד אל  
הגבעונים מה אעשה  
לכם ובקוה אכפר וקרבו  
את נחלת יי:

שמואל ב כא ג  
ויאמר לו הגבעונים  
אין לנו כסף וזהב עם  
שאל ועם ביתו ואין לנו  
איש לתמית בישראל  
ויאמר מה אהם אמרים  
אעשה לכם:

שמואל ב כא ד  
ותן להם שבעה אנשים  
מבני ודועגונם לוי:  
בגבעת שאל בחיור יי  
ויאמר המלך אני אתן:

שמואל ב כא ו  
ולא ידבק בידך  
מאומה מן החרם למען  
ישב: וחקור אפו ונתן  
לך רחמים ורחמים  
וידברך כאשר נשבע

וידברך: דברים יג יח  
ויאמר משה אל העם  
אל תיראו כי לבקעבור  
נסות אתכם בא  
האלהים ובעבור תהיה  
לראות על פניכם לבדתי  
השמות כ טו

7. כי ידעתי למען אשר  
יצא את בני ואת ביתו  
אחרי ושמרו דרך יי  
לעשות צדקה ומשפט  
למען יהיבי יי על  
אברהם את אשר דבר  
עליו: בראשית יח ט

8. וחקר המלך את שני  
בני רצפה בת איה אשר  
ילדה לשאול את ארמני  
ואת מפכשת ואת  
חמשת בני מיכל בת  
שאול אשר ילדה  
לעדריאל בן ברולי  
המלכותי:

שמואל ב כא ח  
9. וחקר המלך על מפי  
ביתו בן ידועתו בן שאול  
על שבעת יי אשר  
ביניהם בן דוד ובין  
ידועתו בן שאול:

שמואל ב כא ט  
10. לא ימותו אבות על  
בנים ובנים לא ימותו על  
אבות איש בחטאו  
ימות: דברים כ טו

11. וחקר רצפה בת איה  
את השק ותטהר לה אל  
הצור מתחלת קציר עד  
תקר מים עליהם מן  
השמים ואת נהנה עוף  
השמים לגוזל עליהם  
יומם ואת יתת השדה  
ללקח: שמואל ב כא י

12. לא תלין בקלותו על  
העץ כי קבור תקברו  
ביום ההוא כי קללת  
אלהים תלין ואל תטפא  
את אדמתך אשר יי  
אלהיך נתן לך

13. ויהי לשלמה שבעים אלף חצב בהר: מלכים א ח כט  
14. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדו וישלשו וישירי רכבו  
ופרשיו: מלכים א ט כב  
15. ויספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם וידע אביו ויפצאנו מאה ודמשים אלף ושלוש אלפים ושש מאות: דברי הימים ב ב טו  
16. ויעש  
מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר וישלש אלפים ושש מאות מנצחים להעביר את העם: דברי הימים ב ב יז  
17. וספכם נשיכם ונדרך אשר בקרב מנצחין מחוטב עציך עד שאב מימיה: דברים כט י  
18. ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמוזבן יי: עד היום הזה אל המקום אשר יתקור: יהושע ט כ

**ארמוני ומפכשות.** אלו מפכשות היה בן שאל ואמר ר"ת  
דהוא היה רבו של דוד לאמר צפרק קמא דערכות (דף  
ד. וס) שהיה מניש פני דוד צלה וגרסם דלל מפכשות שמו  
אלא איש בעל שמו כי מפכשות בן שאל נקרא איש בעל צדברי

הימים ולא כמה שכמו צספרים איש  
בזשט שמו דלל מנינו צסוס מקוס איש  
בזשט שנקרא מפכשות ואיש בזשט  
נארג צתחלת מלכות צית דוד קודס  
מעשה הגבעונים דליכא למימר  
דמפכשות צנו של יהונתן היה רבו  
של דוד דלותו לא מנינו צסוס מקוס  
שנקרא לא איש בזשט ולא איש בעל  
וא"ת ולמה לא חלק לו כבוד לרבו  
לצקש עליו רחמים שלא יקלטנו הארון  
וי"ל דשמת צקש ולא נענה:

**ותמהו דה אר הצור.** אומר  
במדרש אל הצור  
שהצדיקה (ט) עליו הדין ואמרה הצור  
תמים פעלו: **דונגור גרסי.**  
מדת שכירות דדון לצון מדה לאמר

בצבא צמרא (ט) (דף ט. ו) וקר ליה (ט) דון  
פפא: **ונתנינים** דוד גור עליהן.  
צריש צמעמן פי' בקונטרס שגור  
עליהן צתנות וכדכתיב והגבעונים לא  
מבני ישראל המה וגו' כלומר אין

ראוין להצקש בישראל והשמת פריך  
דמשה גור עליהן צבדות ואסור משוס  
לא יהיה קדש ומשני דמשה לא גור  
אלא להאול דרא ויהושע צומן  
צבהמ"ק קיים ומנינו למימר דלל

נאסרו צסוס פנס משוס לא יהיה  
קדש כיון דלל גור עליהן צבדות אף  
צומן שאין צית המקדש קיים ודוד גור

עליהן צתנות ולא צעצדס כלולו  
דרי ואמי שפיר הו' דליון צמניס  
תורת צבדים צתמן צאלו נערות

(כמוצות דף כט. וס) דהצא על הנתינה  
יש לה קנס ואילו צבא על השפחה  
תנן דליון לה קנס ואומר צירושלמי

אפי' משומרת שלא נבעלה ועוד דלס  
יש צסס תורת צבדות לימסרו חרורי  
צנתני דמסומר אסור צספחה דלאמר

צחיו צעד וחלו צן חורין ליסא  
ספחה אין יכול וצפרק עשרה יוסמין  
(קידושין דף סט.) קאלמר דחרורי ומניני

מומרים לצא זה ציה ועוד יי לפש  
דהכי פריך ולא צבדות ממש משה  
גור עליהן ומסמתא גור נמי שלא

יתחנתו צסס דליון נכון סיתחנתו צסס  
כיון דנרלין כעצדים ודוד נמי נוכל  
לומר דגור עליהן צבדות כדי שלא

יתחנתו צסס והשמת פריך שפיר  
דמשה גור עליהן וימחא השמת הו'  
דקאלמר צימני ר' צקש להמיר נמניס

להפקיע צעצוד מהס ועל ידי כן  
יהיה מותר להסתחן צסס ומסיק  
דחלק מוצח מי ימיר וכיון דלישמייר

צסס שצבד של חלק מוצח אין הגון  
ליצקש צסס ופליגא דרבי חייל צר  
אלא דלאמר חלק מוצח צומן שאין

צית המקדש קיים מותר וא"ס וא"ס  
וא"ס נכאלי אסירי צלאו דלל תתחנן כדמסיק רצא לעיל (דף עו.) דבגירותן צית להו צתנות ומנן (מכות דף יג.)  
ואלו הן הלוקין הצא על הממורת ועל הנתינה ומיהו איכא למימר דנתינה אגב שיטפא דממורת נקטה וכן צריך לומר למאי דהוה צעי רצא  
למימר דבגירותן לית להו צתנות דככל דוכתא איירי צגירות גבי קנס ובעשרה יוסמין (קידושין סט.) צמתניתין ונראה לרבינו תס דדוד גור  
עליהם שצבד והא דקאלמר לעיל ראוי להצקש עס ישראל היינו להיות צני חורין כמותן אלל צתנות אסור מדאורייתא והא דקאלמר  
צימני רבי צקשו להמיר נמניס לא להסתחן צסס אלל להפקיע צבדותם ואמר להס רבי חלק מוצח מי ימיר הלכך אין לנו להמיר  
אפילו חלקנו שלא יסתחן חלק מוצח ופליגא דרבי חייל צר אלל דלאמר חלק מוצח צומן שאין צית המקדש קיים מותר ממילא צלא שוס  
התורה

**תריסר ירחי שפא.** ללו דוקא דהא קרוב לתלמן שני הוא שהרי סוף  
שנותיו של דוד היה אלל לפי שאין דרך כבוד לספור אחר יצ"ח אחר  
שנתקבלו תנחומין על המת כדאלמר צמועד קטן (דף כא.): אין לנו.  
לצבוע לשאלו וציתו לא כסף ולא זהב כי א"ס נפשות ואין לנו להמית

בשאר ישראל כי א"ס צורעו:  
**והוקענוס.** תליה: צאומה זו.

**ישראל: הרחמנים כו.** והני צבעונים  
כיון דלל מרחמי אינן ראוין ליצקש  
צסס מיד גור עליהן דוד לכך נאמר

והגבעונים לא מבני ישראל המה:  
**ויחמול המלך.** ואי צארון תליא  
מילתא כיון דלל קלטו ארון מהו

צתולתו של דוד. ומשני שלא העבירו:  
**וכי משא פנים יש צדכר.** וכי היה  
לו לדוד ליסא פנים צדיני נפשות היה

לא להעביר את כולן: **ואכתי משאול**  
**פנים יש צדכר.** הוואל וקלטו ארון  
לא היה לו להמית אחר צתמיו: ואל

**יתחלל שם שמים.** שהיו האומות  
אומרים אין אומה זו ראוייה ליצקש  
צסס שהרי פשטו ידיהם צגרים ליטול

מוצותיהם ולא עשו צסס נקמה: עד  
נאך מית עליהם. עד ימות הגשמים  
לא ייתנו לקצורה: דוגור. צכריס:

**אלא מהכא ויספר שלמה (אס) כל**  
**האנשים וימלאו מאה וחמשים אלף**  
**ויעש מהם שבעים אלף (נושא) סבל:**

**מחוטב עציך.** מדקרינהו לחוטבי עצים  
צכנפסייהו צמע מניה לאו צכלל ישראל  
נינהו ולאו צכלל גרים אלל צבדים

ועצדים פסוליס נינהו וגבעונים  
חוטבי עצים נינהו דלהכי אקציהו  
יהושע: משה גור עליהן להסא דרא.

על חוטבי עצים שהיו צימיו: **ויסנס**  
**יהושע.** אלמא צבדים נינהו ויהושע  
לדורות הצבאס גור דכתיב (יהושע ט)

לא יכרת מכס חוטבי עצים: צומן  
**צבהמ"ק קיים.** דכתיב (סס) ולמוזבן ה':  
חלקנו

נתך מים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם וחית  
השדה לילה והא כתיב<sup>12</sup> לא תלין נבלתו על העץ אמר רבי יוחנן משום

רבי שמעון בן יהוצדק<sup>13</sup> מוטב שתעקר אות אחת מן התורה ויתקדש שם  
שמים כפרהסיא שהיו עוברים ושבים אומרים מה טיבן של אלו הללו בני

מלכים הם ומה עשו פשטו ידיהם בגרים גרורים אמרו אין לך אומה  
שראויה להדבק בה כזו ומה בני מלכים כך בני הדיוטות על אחת כמה וכמה

ומה גרים גרורים כך ישראל על אחת כמה וכמה מיד נתוספו על ישראל  
מאה וחמשים אלף שנאמר<sup>14</sup> ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים

אלף חוצב בהר ודלמא ישראל הוו לא סלקא דעתך דכתיב<sup>15</sup> ומבני ישראל  
לא נתן שלמה עבד ודלמא<sup>16</sup> דוגור בעלמא אלא מהכא<sup>17</sup> ויספר שלמה כל

האנשים הגרים אשר בארץ ישראל [וגו'] וימצאו מאה וחמשים אלף  
[וגו']<sup>18</sup> ויעש מהם שבעים אלף (נושא) סבל ושמונים אלף חוצב בהר ונתנינים

דוד גור עליהם משה גור עליהם דכתיב<sup>19</sup> מחוטב עציך עד שואב מימין  
משה גור לההוא דרא דוד גור לכולי דרא ואכתי יהושע גור עליהו דכתיב

<sup>20</sup> ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמוזבן ה' יהושע  
גור בזמן שבית המקדש קיים דוד גור בזמן שאין בית המקדש קיים

במי

צית המקדש קיים מותר וא"ס וא"ס וא"ס נכאלי אסירי צלאו דלל תתחנן כדמסיק רצא לעיל (דף עו.) דבגירותן צית להו צתנות ומנן (מכות דף יג.)  
ואלו הן הלוקין הצא על הממורת ועל הנתינה ומיהו איכא למימר דנתינה אגב שיטפא דממורת נקטה וכן צריך לומר למאי דהוה צעי רצא  
למימר דבגירותן לית להו צתנות דככל דוכתא איירי צגירות גבי קנס ובעשרה יוסמין (קידושין סט.) צמתניתין ונראה לרבינו תס דדוד גור  
עליהם שצבד והא דקאלמר לעיל ראוי להצקש עס ישראל היינו להיות צני חורין כמותן אלל צתנות אסור מדאורייתא והא דקאלמר  
צימני רבי צקשו להמיר נמניס לא להסתחן צסס אלל להפקיע צבדותם ואמר להס רבי חלק מוצח מי ימיר הלכך אין לנו להמיר  
אפילו חלקנו שלא יסתחן חלק מוצח ופליגא דרבי חייל צר אלל דלאמר חלק מוצח צומן שאין צית המקדש קיים מותר ממילא צלא שוס  
התורה

נחלה: דברים כא כג  
13. ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים אלף חצב בהר: מלכים א ח כט  
14. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדו וישלשו וישירי רכבו  
ופרשיו: מלכים א ט כב  
15. ויספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם וידע אביו ויפצאנו מאה ודמשים אלף ושלוש אלפים ושש מאות: דברי הימים ב ב טו  
16. ויעש  
מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר וישלש אלפים ושש מאות מנצחים להעביר את העם: דברי הימים ב ב יז  
17. וספכם נשיכם ונדרך אשר בקרב מנצחין מחוטב עציך עד שאב מימיה: דברים כט י  
18. ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמוזבן יי: עד היום הזה אל המקום אשר יתקור: יהושע ט כ

נחלה: דברים כא כג  
13. ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים אלף חצב בהר: מלכים א ח כט  
14. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדו וישלשו וישירי רכבו  
ופרשיו: מלכים א ט כב  
15. ויספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם וידע אביו ויפצאנו מאה ודמשים אלף ושלוש אלפים ושש מאות: דברי הימים ב ב טו  
16. ויעש  
מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר וישלש אלפים ושש מאות מנצחים להעביר את העם: דברי הימים ב ב יז  
17. וספכם נשיכם ונדרך אשר בקרב מנצחין מחוטב עציך עד שאב מימיה: דברים כט י  
18. ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמוזבן יי: עד היום הזה אל המקום אשר יתקור: יהושע ט כ

נחלה: דברים כא כג  
13. ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים אלף חצב בהר: מלכים א ח כט  
14. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדו וישלשו וישירי רכבו  
ופרשיו: מלכים א ט כב  
15. ויספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם וידע אביו ויפצאנו מאה ודמשים אלף ושלוש אלפים ושש מאות: דברי הימים ב ב טו  
16. ויעש  
מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר וישלש אלפים ושש מאות מנצחים להעביר את העם: דברי הימים ב ב יז  
17. וספכם נשיכם ונדרך אשר בקרב מנצחין מחוטב עציך עד שאב מימיה: דברים כט י  
18. ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמוזבן יי: עד היום הזה אל המקום אשר יתקור: יהושע ט כ

נחלה: דברים כא כג  
13. ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים אלף חצב בהר: מלכים א ח כט  
14. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדו וישלשו וישירי רכבו  
ופרשיו: מלכים א ט כב  
15. ויספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם וידע אביו ויפצאנו מאה ודמשים אלף ושלוש אלפים ושש מאות: דברי הימים ב ב טו  
16. ויעש  
מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר וישלש אלפים ושש מאות מנצחים להעביר את העם: דברי הימים ב ב יז  
17. וספכם נשיכם ונדרך אשר בקרב מנצחין מחוטב עציך עד שאב מימיה: דברים כט י  
18. ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמוזבן יי: עד היום הזה אל המקום אשר יתקור: יהושע ט כ

נחלה: דברים כא כג  
13. ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים אלף חצב בהר: מלכים א ח כט  
14. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדו וישלשו וישירי רכבו  
ופרשיו: מלכים א ט כב  
15. ויספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם וידע אביו ויפצאנו מאה ודמשים אלף ושלוש אלפים ושש מאות: דברי הימים ב ב טו  
16. ויעש  
מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר וישלש אלפים ושש מאות מנצחים להעביר את העם: דברי הימים ב ב יז  
17. וספכם נשיכם ונדרך אשר בקרב מנצחין מחוטב עציך עד שאב מימיה: דברים כט י  
18. ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמוזבן יי: עד היום הזה אל המקום אשר יתקור: יהושע ט כ

נחלה: דברים כא כג  
13. ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים אלף חצב בהר: מלכים א ח כט  
14. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדו וישלשו וישירי רכבו  
ופרשיו: מלכים א ט כב  
15. ויספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם וידע אביו ויפצאנו מאה ודמשים אלף ושלוש אלפים ושש מאות: דברי הימים ב ב טו  
16. ויעש  
מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר וישלש אלפים ושש מאות מנצחים להעביר את העם: דברי הימים ב ב יז  
17. וספכם נשיכם ונדרך אשר בקרב מנצחין מחוטב עציך עד שאב מימיה: דברים כט י  
18. ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמוזבן יי: עד היום הזה אל המקום אשר יתקור: יהושע ט כ

נחלה: דברים כא כג  
13. ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים אלף חצב בהר: מלכים א ח כט  
14. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדו וישלשו וישירי רכבו  
ופרשיו: מלכים א ט כב  
15. ויספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם וידע אביו ויפצאנו מאה ודמשים אלף ושלוש אלפים ושש מאות: דברי הימים ב ב טו  
16. ויעש  
מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר וישלש אלפים ושש מאות מנצחים להעביר את העם: דברי הימים ב ב יז  
17. וספכם נשיכם ונדרך אשר בקרב מנצחין מחוטב עציך עד שאב מימיה: דברים כט י  
18. ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמוזבן יי: עד היום הזה אל המקום אשר יתקור: יהושע ט כ

נחלה: דברים כא כג  
13. ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים אלף חצב בהר: מלכים א ח כט  
14. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדו וישלשו וישירי רכבו  
ופרשיו: מלכים א ט כב  
15. ויספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם וידע אביו ויפצאנו מאה ודמשים אלף ושלוש אלפים ושש מאות: דברי הימים ב ב טו  
16. ויעש  
מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר וישלש אלפים ושש מאות מנצחים להעביר את העם: דברי הימים ב ב יז  
17. וספכם נשיכם ונדרך אשר בקרב מנצחין מחוטב עציך עד שאב מימיה: דברים כט י  
18. ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמוזבן יי: עד היום הזה אל המקום אשר יתקור: יהושע ט כ

נחלה: דברים כא כג  
13. ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים אלף חצב בהר: מלכים א ח כט  
14. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדו וישלשו וישירי רכבו  
ופרשיו: מלכים א ט כב  
15. ויספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם וידע אביו ויפצאנו מאה ודמשים אלף ושלוש אלפים ושש מאות: דברי הימים ב ב טו  
16. ויעש  
מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר וישלש אלפים ושש מאות מנצחים להעביר את העם: דברי הימים ב ב יז  
17. וספכם נשיכם ונדרך אשר בקרב מנצחין מחוטב עציך עד שאב מימיה: דברים כט י  
18. ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמוזבן יי: עד היום הזה אל המקום אשר יתקור: יהושע ט כ

נחלה: דברים כא כג  
13. ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים אלף חצב בהר: מלכים א ח כט  
14. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדו וישלשו וישירי רכבו  
ופרשיו: מלכים א ט כב  
15. ויספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם וידע אביו ויפצאנו מאה ודמשים אלף ושלוש אלפים ושש מאות: דברי הימים ב ב טו  
16. ויעש  
מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר וישלש אלפים ושש מאות מנצחים להעביר את העם: דברי הימים ב ב יז  
17. וספכם נשיכם ונדרך אשר בקרב מנצחין מחוטב עציך עד שאב מימיה: דברים כט י  
18. ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמוזבן יי: עד היום הזה אל המקום אשר יתקור: יהושע ט כ

נחלה: דברים כא כג  
13. ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים אלף חצב בהר: מלכים א ח כט  
14. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדו וישלשו וישירי רכבו  
ופרשיו: מלכים א ט כב  
15. ויספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם וידע אביו ויפצאנו מאה ודמשים אלף ושלוש אלפים ושש מאות: דברי הימים ב ב טו  
16. ויעש  
מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר וישלש אלפים ושש מאות מנצחים להעביר את העם: דברי הימים ב ב יז  
17. וספכם נשיכם ונדרך אשר בקרב מנצחין מחוטב עציך עד שאב מימיה: דברים כט י  
18. ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמוזבן יי: עד היום הזה אל המקום אשר יתקור: יהושע ט כ

נחלה: דברים כא כג  
13. ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים אלף חצב בהר: מלכים א ח כט  
14. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדו וישלשו וישירי רכבו  
ופרשיו: מלכים א ט כב  
15. ויספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם וידע אביו ויפצאנו מאה ודמשים אלף ושלוש אלפים ושש מאות: דברי הימים ב ב טו  
16. ויעש  
מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר וישלש אלפים ושש מאות מנצחים להעביר את העם: דברי הימים ב ב יז  
17. וספכם נשיכם ונדרך אשר בקרב מנצחין מחוטב עציך עד שאב מימיה: דברים כט י  
18. ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמוזבן יי: עד היום הזה אל המקום אשר יתקור: יהושע ט כ

נחלה: דברים כא כג  
13. ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים אלף חצב בהר: מלכים א ח כט  
14. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדו וישלשו וישירי רכבו  
ופרשיו: מלכים א ט כב  
15. ויספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם וידע אביו ויפצאנו מאה ודמשים אלף ושלוש אלפים ושש מאות: דברי הימים ב ב טו  
16. ויעש  
מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר וישלש אלפים ושש מאות מנצחים להעביר את העם: דברי הימים ב ב יז  
17. וספכם נשיכם ונדרך אשר בקרב מנצחין מחוטב עציך עד שאב מימיה: דברים כט י  
18. ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמוזבן יי: עד היום הזה אל המקום אשר יתקור: יהושע ט כ

נחלה: דברים כא כג  
13. ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים אלף חצב בהר: מלכים א ח כט  
14. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדו וישלשו וישירי רכבו  
ופרשיו: מלכים א ט כב  
15. ויספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם וידע אביו ויפצאנו מאה ודמשים אלף ושלוש אלפים ושש מאות: דברי הימים ב ב טו  
16. ויעש  
מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר וישלש אלפים ושש מאות מנצחים להעביר את העם: דברי הימים ב ב יז  
17. וספכם נשיכם ונדרך אשר בקרב מנצחין מחוטב עציך עד שאב מימיה: דברים כט י  
18. ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמוזבן יי: עד היום הזה אל המקום אשר יתקור: יהושע ט כ

נחלה: דברים כא כג  
13. ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים אלף חצב בהר: מלכים א ח כט  
14. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדו וישלשו וישירי רכבו  
ופרשיו: מלכים א ט כב  
15. ויספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם וידע אביו ויפצאנו מאה ודמשים אלף ושלוש אלפים ושש מאות: דברי הימים ב ב טו  
16. ויעש  
מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר וישלש אלפים ושש מאות מנצחים להעביר את העם: דברי הימים ב ב יז  
17. וספכם נשיכם ונדרך אשר בקרב מנצחין מחוטב עציך עד שאב מימיה: דברים כט י  
18. ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמוזבן יי: עד היום הזה אל המקום אשר יתקור: יהושע ט כ

נחלה: דברים כא כג  
13. ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים אלף חצב בהר: מלכים א ח כט  
14. ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדו וישלשו וישירי רכבו  
ופרשיו: מלכים א ט כב  
15. ויספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל אשר הספר אשר ספרם וידע אביו ויפצאנו מאה ודמשים אלף ושלוש אלפים ושש מאות: דברי הימים ב ב טו  
16. ויעש  
מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר וישלש אלפים ושש מאות מנצחים להעביר את העם: דברי הימים ב ב יז  
17. וספכם נשיכם ונדרך אשר בקרב מנצחין מחוטב עציך עד שאב מימיה: דברים כט י  
18. ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמוזבן יי: עד היום הזה אל המקום אשר יתקור: יהושע ט כ

נחלה: דברים כא כ